

fordele sig i det sidste Aar saaledes: Statens Tilskud har været 2,000 Kr., Elevernes Indskud 312 Kr. og Skolepengene 3,200 Kr. Men her kan jeg heller ikke tilbageholde den Bemærkning, at det vil virke meget fremmende paa Rigsdagens Lyft til at træde hjælpende til til denne Institution, at man mærkede en større Beredvillighed fra de paagældende interesseredes Side til at støtte den. Dermed mener jeg ikke Skomagerbevændene — de kunne ikke gøre mere, end de gøre, og deres Bidrag er for saa vidt ret betydeligt — men jeg mener dermed Skomagermestrene.

Under Nr. 97 have vi et Forslag af Indenrigsministeren, tiltraadt af Udvalget, undtagen S. C. Christensen og N. Nielsen. Det lyder saaledes: „Tilskud til Driften af det danske Kunstindustrimuseum, 1ste Del af et tiaarigt Bidrag, 10,000 Kr.“ Det vil være Dem bekendt, at der herfra er bevilget til Kunstindustrimuseet 10,000 Kr., fordelte paa to Aar, og ligeledes, at det var en udtrykkelig Forudsætning den Gang, at naar Kunstindustrimuseet blev færdigt, skulde der bevilges 10,000 Kr. af Staten til Museets Drift. Man var ikke her i Tinget enig om at yde denne Bevilling, og de Herrer, som have stemt imod den den Gang — det er Meningsfællerne af dem, der her staa som Mindretal — kunne naturligvis paa ingen Maade være bundne af denne Forudsætning, men det forekommer mig, at det øvrige Ting maa være det. Det er imidlertid en Udgift, som jeg synes i og for sig er billig. Det er mange Gange blevet fremhævet, at Kunstindustrien netop var et Omraade, hvor vi her i Danmark maaste kunne komme noget med; i den store Maskeindustri drive vi det jo dog alligevel aldrig til noget. Derimod viser det sig, at vi paa flere Omraader af Kunstindustrien kunne præstere noget, der er stærkt, dygtigt og holdbart nok til at kunne holde sig uden Bestyttelse paa det fremmede Marked. Dette er en Virksomhed, der er begyndt saa heldig, at der er Grund til at støtte den, og den er ogsaa bleven støttet fra privat Side, af Ny-Carlsbergs Museumslegat og Industriforeningen. Der er ligeledes givet meget betydelige Gaver til at supplere det med, der allerede er indkommet blandt andet fra Ny-Carlsberg. Naar man nu vilde give 10,000 Kr., vilde Museet kunne aabnes i Sommeren 1894 og være meget sevärdigt allerede til den Tid. Jeg vil altsaa anbefale Bevillingen af de 10,000 Kr. — Under Nr. 98 er der et Forslag, som er stillet af Indenrigsministeren og tiltraadt af et Mindretal paa 4 Medlemmer, saalydende: „Der indsættes en ny

Post, saalydende: „Ekstraordinært: Tilskud til Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk til Dyrettelser af en industriel Konjunkturvirkomhed: 15,000 Kr.“ Jeg skal med Hensyn til disse Industrikonjunktuler gøre en Bemærkning. Fællesrepræsentationen siger selv i sit udsørligere Andragende, at det er langt vanskeliggere at have Industrikonjunktuler end Landbrugskonjunktuler. Det er i øvrigt aldeles naturligt netop gennem Landbrugskonjunktulerne, at man fra Industrirepræsentanternes Side er kommen ind paa den Tanke at faa Industrikonjunktuler. Man har set Landbrugskonjunktulerne baade for Eksport og indenlandsk Omsætning, og man har tænkt: Saadan nogle maa vi ogsaa have. Men det er rigtigt, som der ogsaa fra selve den Side er gjort opmærksom paa, at der er en stor Forskel paa de to Ting. Paa Grund af Landbrugsprodukternes overordentlige Ensartetthed er det selvfølgelig langt lettere for nogle enkelte Konjunktuler at gøre Gavn paa dette Omraade ved at undersøge Vilkaarene for Eksporten. Nogle enkelte Mænd kunne paa det Omraade opnaa den Jagkundskab, Varekundskab, der der er nødvendig. Hvad derimod Industrieksporten angaar, maa det være klart, at der maa et Utal af Konjunktuler til, hvis man virkelig skal tilvejebringe den Varekundskab, der skal til for at virke noget alvorligt til Fremme for Eksporten af vore Industriprodukter. Det indrømmes ogsaa. Den Begæring, som man foreløbig stiller, angaar kun et begrænset Statstilskud, men der er vistnok ikke Tvivl om, at hvis man kommer ind paa at give Penge til noget slikt, vil man snart komme til at fordoble Beløbet flere Gange. Hvis der skal være Tale om at gavn, maatte man have Konjunktuler i flere forskellige Jag. Man har ogsaa fra den Side, hvorfra Forslaget oprindelig er fremkommet, lagt særlig Vægt paa den indenlandste Konjunkturvirkomhed som Vejledning i Valget af de bedste Maskiner, Motorer og de bedste Arbejdsmetoder, først og fremmest for at kunne bevare det danske Marked. Udvalget vil henlede Opmærksomheden paa, at man desværre fra Lovgivningsmagtens Side allerede har bragt ret klækelige Ofre for at bevare det danske Marked for den danske Industri, nemlig gennem hele vort saa stærkt udviklede Bestyttelsestoldsystem. Naar vi have et Toldsystem som det, vi have, der i mange Henseender paa en saa ubli Maade begunstiger nogle ganske enkelte Virksomheder inden for Industrien, særlig paa Landbrugets og de ubeskyttede Virksomheders Befordring, kan man ikke med Rette komme og sige, at man tillige vil ligestilles med Landbruget med